

II.
C. 13055.
f 36

13055 II. C. J. 1. D.

✓

P

k

KERŠHANSKU

PREMISCHLUVANJE

k' podvuzhenju, inu k' trósfhtu sa
vbóshne, inu take ludy, ka-
teri se morejo sa svoj shivesh
terdu truditi.

O D

JOANESA STROJA

sedajniga Fajmashtra
na Iggu

k' drugimu vun danu.

V' LUBLANI,

Utisnenu per Ignaz. Męrku,
Na prodaj per Aloysju Raabu.

I 7 9 2.

KERSTEN

FRANZISCHEN

Handwritten text, possibly a title or address, mostly illegible due to fading.

00

TORETTA

Handwritten text, possibly a name or address, mostly illegible.

Handwritten text, possibly a name or address, mostly illegible.

111 = 0300000045

Handwritten mark or signature.

V. LUTZ

Handwritten text at the bottom of the page, mostly illegible.

Handwritten mark or signature at the bottom.

Pojlušajte moji prelubi bratji, ali ny
Bog te uboge isvolil na letimu
svejtu, de bi bili bogati v' viri,
inu irbi tiga krajčstva, katiru
je Bog oblubil temi, katiri njega
lubijo? Govory S. Jak. na 2.
post. 5. versti.

Jeft imám she dóvgu zhássa enu
veliku vfmilenje s' timi del-
lovnimi ludmy, inu s' vsemi drugimi
vbógimi; ampak ne tólku sa njih
vbóshtva, ali njih teshavniga del-
la vólo, kakèr sa tu, kir oni ob-
dvóje k' svojimu vezhnimu shiv-
lenju slabu obrázhajo. Meni k'
sèrzu grej, de oni pokóro della-

jo, inu vèndèr niffo fpokórnikí,
 de fe oni v' enimu svètimu stánu
 snajdejo, inu vèndèr fe v' taistimu
 ne poſvétę, de oni sa isvelizhan-
 je dofęzhi sadoſti nadlóg preſtó-
 ję, inu fe vèndèr veliku is njih
 pèr vſih njih ręvſhinah poguby.
 Sateęa vólo fim jeſt dóvgu zháſſa
 shelel, de bi Bóg enimu letó do-
 bro miſel nóterà dal, en navuk sa
 take ludy vkup ſpiſati, inu njim
 pókasati, kakú ſi oni imájo ſkus
 ſvoje těrdu, inu teſhku ſhivlen-
 je, ta nebeſhki pokoj ſaflúſhiti,
 inu ſkus ſvoje vbóshtvu tu neis-
 męrjenu bogáſtvu dofęzhi, Kate-
 ru je Jeſus Kriſtus na únimu
 ſvejtu oblúbil. Ali aku fe lih
 vezh kakèr try deęle ludy snajde,
 kateri ſi ſvoj ſhivesh, ali ſkus
 put ſvojiga obrasa ſaflúſhiti,
 ali taistu od radodeęlne roke tih
 bogatih zhakati mórejo; fe
 vèndèr ſkorej obedèn nesnajde,
 kateri bi ſi mujo pęrsadel, teiſte
 podvuzhiti, kakú bi oni ſvoje ve-
 like

like nadloge, inu potrebe s'enim kèrfhanskim fèrzam prenefti ime-
li. Mórebiti nekateri mènijo,
de takùfhue ludy shè sam ta stan-
k' Bógu pèle, inu de leta njim
sa vse navúke velja, kateri bi se
njim dáti ime- .

Ali kakú se letu vèrjeti samore,
kadar se ta rezh bòl na tánku po-
glèda, inu se sravèn vidi, de se
v'timu grosnu velikimu shtevilu
tih ludy vèndèr fyluu malu do-
brih kristianov, inu resnizhnih
spokórnikov snajde. Vse prema-
lu se premisli tu veliku spazhen-
je tiga zhlovèka; dókler on je
po Adamóvimu padzu tudi v' tih
nar bólfhah okulistavah hudobu,
inu vselej hudobnu dèlla, aku
gnada Jèsusá Kristusa njegovó sa-
stópnoft nerasfvetly tu dóbru spo-
snáti, inu njegovu ferzè sraven
mozhnu nevshge taistu sturiti. Le-
tu je fizer refs, de dèllu, inu
revf'hina nafs na eno visho bli-
shej k' Bógu pèrpele, ali my se

famy od njega skus nafhe nótrej-
nu spazhenje prozh odmikamo,
inu my famy dostokrat naredimo,
de sa vólo nafhe sanikernosti,
nevofhliivosti, inu godernanja le-
tu, kar bi imeļu famu na sebi
nam k'nebešsam pomagati, sa nafs
ena pèrlóshnost postane, teiste
sgubiti.

Jest bom tédaj do tiga zhás-
fa, de edèn, ali drugi tu dèllu
popólnoma na fè vsáme, faj enu,
ali drugu oppominvanje sa dèllov-
ne, inu druge vbóge ludy tukaj na-
prej postavil, inu skušhal teiste pre-
govóriti, de bodo oni svoje ozhy
na Jęsulakristusa, kater je nash pra-
vi isgled, vezhkrat vèrgli. Na letó
visho bódo oni nar lóshi svoje
grenku dèllu, inu svojo teshko
ręvfhino prèterpeti samogli.
Oni so nar vezhkrat sa tu nejo-
vólni, kir se oni vse premálu
spómnijo, kolku je Jęsus Kristus
sa njih tèrpeł, inu kolku bi oni
imełi is lubęsni pruti njemu tēr-
peti.

pęti. O kaku bi mene vessellilu!
aku bi jest kaj mógel k' isvelizha-
nju tolku revnih pomagati, katę-
re jest lúbim, inu katęre je tudi
Jęsus Kristus posęebnu lubil; kir
taku pride naprej, kakęr de bi
bil on lę samu savólo njih na ta
svejt pershl; sakaj lę samu tim
vbógim je on pústil svoje rojstvu
skus eniga Angela osnaniti, inu
on je od njih na eno tako visho
govóril, katęra bi mogla te bo-
gate taku rekózh nevoshlive stu-
riti; sakaj on je rekal, de on je
ta evangelium tim vbógim osná-
niti poslan bil. Jest otzhem tę-
daj tu dęllu, katęru je Jęsus Kri-
stus sazheł, naprejdęllati, kolker-
kóli nevředen sim jest, inu kir
se jest na njega, kakęr tiga Sa-
zhetnika, inu dókonzhavza vsi-
ga dobriga tęrdnu sanessem, taku
jest vupam, de on nebo tolku na
mojo nevřednost, kakęr na to po-
trebo tih vbogih, katęre on lúbil,
ględal, inu de nebó on meni tu

k' njih podvuzhenju potrebnu ras-
svetlenje doli vdaril. Jest se ot-
zhem njemu popólnorna zhes da-
ti, de bo on mene s' svojim du-
ham napólnil, inu s' svojo gnado
vishal. On je meni tu naprej-
vsetje nóter dal, on bo tedaj tu-
di, kaker se bo njemu polubilù,
tàistu dókonzhál, sakaj pèr njemu
samu stoy, *tó vólo, inu tu ispólne-
nje po svojmu dapadajenju déllati* (na
Filippensarje na 2. p. 13. v.)

Jest nesaštópim skus te vbóge
samú teiste, kateri si na nobeno
drúgo visho is svoje fylne potre-
be vunkaj pomagati nesamorejo,
kaker skus letu, de oni od hi'he
do hi'he hódjo, inu njih nadlo-
go tim bogatim toshjo, de bi oni
taku v'fèrzah taistih vsmilenje obu-
dili, inu od njih pomozh sadobi-
li. Skus te vbóge jest vse taiste
saštópim, kateri s' svojimi roka-
mi, ali na eno drúgo visho is
vse svoje mozhy dellajo, inu ven-
dèr pèr vsm temu ta potrebni
shi-

shivesh si vkup spraviti nesa-
morejo; taku, de oni vezhkrat
v'revfhini konz jemlejo, inu ve-
liku pomankanja t'erpeti morejo.
Lety so taku dobru, kak'er ti
p'ervi, tiga im'ena tih vb'oshnih
vr'edni: inu, kaker se meni sdy,
imamo my njih s'he bol miluvati,
kaker le'ine, kir njih vednu
t'erpe'ozhu d'ellu je vezhkrat s'to
nar vezhi potrebo vkup skle-
nenu.

Sadnizh aku lih jest v' letimu
podvuzhenju le samu k' tim vb'o-
gim, inu t'erdu d'ellovnim lud'em
govorim; taku jest v'end'er vu-
pam, de lety nav'uki bodo tudi ta-
istim, kateri se v' drugih revah,
inu britk'ostih snaidejo, veliku
flushili.

I.

K' isvelizhanju je pokora,
inu t'erplenje po usi refnyzi
potrebnu. Sedaj pak ti d'ellovni,
inu ti dr'ugi vboshni so v' timu
stanu t'e pokore, inu tiga t'erple-

nja; ti bogati naspruti skus svoje bogastvu vezhi dejl vse, kar se pokóra, inu tərpljenje pravi, le od sebe odrivajo. Is tega se tedaj sklęne, de ta stan tih delovnih, inu revnih ludy nar bol gvishnu k' nebesam pele. De bomo pak my leto resnizo bol sapopadli, spomnimo se na te besede Jęsusa Kristusa: *Isvelizhaniste vy vbogi*, pravi on, *sakaj vashe je boshje Kralęstvu* (per S. Luk. na 6. p. 20. v.) K'tim bogatim naspruti vie drugazh govory, rekózh: *Gorje je vam bogatim!* *sakaj vy imate vash trosht* (per S. Luk. na 6. p. 24. v.) Jęsus Kristus poshegna tedaj to lakoto, te solse, tu preganjanje, inu sanizhuvanje, kateru nar vezhkrat te vboshne sadene; naspruti on preklina to obilnost, tu veselje, ta golufivi myr tiga ferzá, inu to zhasť tiga svejtá, katere rezhy so taku rekózh ena lastnina tih bogatih. Is tega se ozhitnu vidi, de ti vbogi

lo.

Ioshej tu isvelizhanje svoje dúshe
dofeshejo, kakèr ti bogati.

II.

En kristian nesinej samú po tih
pozhutkih, tudi ne samú po luzhi
te pameti sóditi, temuzh po vuku
te vere, katera je ena boshja
luzh, inu katera nam vse rëzhy
taku pokáshe, kakèr so one same
na sebi, inu pred ozhmy boshji-
mi. Ti pozhutki nafs dostikrat
golufajo, ta pamet se dostikrát,
inu lohku smóti, le samú ve-
ra nam prav odkrije to rësnizo;
sakaj ona je vgruntana na besse-
di tigaištiga, kateri sam sebe ne-
móre golufati, kir je neismerjenu
modèr, tudi ne nafs, kir je ne-
skonzhnu dobèr. De my tedaj od
vbóshtva, inu bogastva prav só-
dili bomo, se moremo my spom-
niti, kaj je Bóg, inu zhlovèk
Kristus zhes taistu isrekl. On
pak, kaker smo shë flishali, je
tu bogastvu sa kaj húdiga der-

shal, rekozh: *Gorje vam bogatim: tu vbóshu pak kaker kaj dobriga, rekozh: Isvelizhani so ti vbógi.* My te-
daj moremo od teh dveh rězhy
ravnu taku fóditi; inu satorej
móremo my to potrebo kaker ne-
kaj dobriga, inu to oblilnost pak
nekaj hudiga imenúvati.

III.

En sleherni, kateri le enu kol-
ku vere ima, more sposnati, de
je ta svejt Jęsufu Kristufu na ráv-
nost super postávlen: on vidi na
eni plati, kaku ti posvejtni lu-
dję po bógaftvu, zhafti, veselju,
ravèn kaker de bi letú pravi fha-
zi bily, bres nehánja hrepene;
inu na drugi plati pak on sposna,
kolkajn Jęsus Kristus ta vezhna
Modróst, inu rěsniza vse letę re-
zhy kaker právu húdu savershe.
Aku je on v'fholi tiga boshjiga Moj-
stra podvuzhen, on zhes letu eno
ravnu takufhno fodbo s'njim stury.

Shi-

Shivy on v'vbóshtvu, tedejon náj-
de v'taistinu svoj trofht, inu svo-
je vesselle. Shivy on v' obilno-
sti, tedej se on pomuja svoje sèr-
zè od taiste prozh odtegniti; tu
bogastvu njemu nevarnu naprej-
pride, inu se on ravn taku taistiga
poslúshi, kaker de bi on taistu
ne imèl, inu tu vse sa tu, de bi
on tìga plazhila, kateru je našh
Isvelizhar tim vbogim oblubil,
dejleshen postal. On prav dobru
sapopáde, de je ta obilnost nekaj
rèsnizhnu hudiga, kir je ena per-
lóshnost k' velikim pregrèham,
inu našh v' stan postávi vse forte
hudobye dopèrnești. Sakaj kólku-
krat se nesgody, de my skus tu
bogástvu po timu, kir je onu en-
krat našhe sèrzè spazhylu, tudi
drúge spazhimo, inu taku na
eno visho vsim zheđuostim
vojsko napovimo? Kir na leto
visho tu bogastvu te hude shele
redy, inu pomaga te nar ostúd-
nišhi naprejšvšetja vun speláti,

inu veliku ludy v' poguble-
nje pèrpravi, kateri bi bily fizer
v' enimu revnimu stanu, ali per
enimu frèdnimu premóshenju svo-
je isvelizhanje dofegli.

IV.

Ta zhlovek od luzhi te vère
rèsvetlen, ravnu skus leto luzh
sposná, de ne samú tu vbóshtu,
ampak tudi njegóvi svesti tovar-
shi, tu sanizhuvanje, inu sapú-
shenje so résnizhnu dobre rezhy,
kir nam sturę, de my nekitere pre-
grehe, katere se grehi tih bogá-
tih imenujejo, nesamóremo do-
pernesti, inu kir oni tę perlósh-
nosti k' hudimu odvsamejo, inu
nafs bol pèrpravne k' dobrimu na-
redę. Ta potreba, inu tu po-
máňkanje je sa eniga takiga Kri-
stiana, kateri od vère shivy, ne-
kaj prav dobriga, kir vej, de bo
Bóg njega sa tu skus ispolnenje
vsih njegóvih shelá obylnu plá-
zhal; on se neboy tiga ponishanja;

sakaj taistu je po oblubi boshji ta nar bol gvishna pót k' povikshanju; te folse nilo sa njega nizh takú grenkiga, kir jih je Bóg na vselej obriffati oblubil, inu tu trudnu shivljenje, kateru on sèdaj peče, njemu ny britkú, kir on skus letu v'ta vezhni pokoj priditi savupa. Sadnizh vse supernosti, inu grenkosti pridejo enimu takimu Kristianu dobre, inu nuzne naprej, kir njemu S. Pavl namestu Boga tèrdnu oblubi: (2. lyft na Korintarje na 4. p. 17.) de te teshave tiga prizheózhiga shivljenja se na obeno visho s'to zhastjo, katera na nafs zhaka, perglihati nemorejo, inu de te zèlú malu zhaffa terpeozhe nadlòge, katera na semli pre stojimo, bodo nam v' nebešlih enu neisrezhenu, inu vezhnu plazhilu perpravile.

V.

O! nedèrshimo tedaj vezh letę fizer reyvne stanove sa kajhudi-
ga,

ga, kir so, aku my njih skus guado Jesufa Kristusa k'dobrimu ober-nemo, bogati studenzi resnizhnu dobrih rezhy: nikar ne fhtejmo vezh taistu med nesrezhe, kar nafs bo k'ti nar vikshi srezhi perpelalu. Kir nam je Bóg ozhy odpèrl, de my letę resnize sposnamo; o! profymo my njega tudi, de on nafho vëro poterdi, inu stury, de my letę stanove, kateri so nafhi naturi supèrni, inu v' katerih my vender oftati moremo, bomo is sërza lubili, inu s'poterpeshlivoftjo v' duhu tę podlòshnosti, inu te pokóre prenesli. Po timn, kir nam je Bóg ozhy eniga Kristiana dodejlil: govorymo my tudi, inu shivymo, kaker se eninu Kristianu spodobi. Nikar neimenujimo vezh tu vbosh-tvu hudu, s'katerim my nebëlla kupiti samóremo; dershymo se veliku vezh sa srezhne, kir my tudi per ti nar vezhi potrebi vselej tólku v'posseftvu imàmo, kol-
ker

ker je sa ta nebeški Raj sado-
biti potrebnu. Nikar neimeñuji-
mo vezh tu ponishanje hudu, ka-
teru nafhe dufhe noter do nebeš
pousdigne, kateru nafs s' Jęsufam
Kristufam sklęne, inu nam eno
pravyzo k' njegovimu krajęstvu
perpravi, inu aku bi my lih fhe
taku globoku doli postävleni bi-
ly, vender imamo my ta svjet
S. Jakoba gori vseći; vessellymo
fe my zhes nafhe pravu povik-
fhanje, kateru v' ti enakosti s'
tim ponishanim Isvelizharjam ob-
stoy. On je otl v' enim hlevu
rojen biti, on je v'eni dellovni
hifhzi eniga dellovza nar vezh
dny svojiga shivlenja dopernefl,
inu na sadne je on zelu na kri-
shu vmerl; tedaj je on tu po-
nishanje zhaftil, inu pousdignil,
pofvetil, inu povikfhal. Nikar
my vezh hude neimeñujimo te su-
pernosti tiga shivlenja, katere
nam vezhkrat solse vun stisnejo:
sakaj te solse, katere je Bóg ob-
rif-

riffati oblúbil, mórejo sa nafs ne-
 kaj fladkiga, nekaj perjetniga,
 inu nekaj lubesni vredniga biti.
 Ishimo my veliku vezh nash
 nar vezhi trofht v' taistih, kir so
 one ta nar bólfhi arra tiga
 vezhniga vesselja. Sadnizh nikar
 ne imenujimo vezh hude tai-
 ste grenkosti, katere nafs le fa-
 mu na en majhin zhafs na krish
 Jësusa Kristusa perbijejo, temuzh
 usemimo taiste kaker eno majhi-
 no dejleshnost, katero nam on od
 svojiga terplenja stury, de nafs
 bo on tudi potler svoje zhafty,
 inu svojiga krajlestva na vekomaj
 dejleshne sturiti samógl.

VII.

S' eno bessedo imenujimo my
 dobru vse, kar nafs k' Bógu pele,
 inu nam to pót k' isvelizhanju
 loshej stury, inu imenujimo hudu
 vse, kar nafs od Bogá odvèrne,
 inu nafhe isvelizhanje v' nevar-
 nost postavi; Bóg je nasha nar

vezhi Dobróta, katero pak my le-
samu v' nebešnih popolnoma vshi-
váli bomo; sa fèdajnu shivlenje
pak more v'taistih rèzhèh, Kate-
re nafs k'letimu frèzhnimu vshi-
vánju peležo, kaker namrezh v'
vboshtvu, v'ponishnosti, v'trú-
du, inu v' drugih nadlógah, na-
fha frèzha obštati. Nasprúti pak
tu bogastvu veliku stoy na poti
timu isvelizhanju; kir je fylnu
teshku taistu possèsti, pak ven-
der tu fèrze k'njemu ne perve-
sati, taistu ne lubiti, inu k'hú-
dimu obrazhati. Tu bogastvu je
tolkajn nevárnú, de Jèsus Kristus
polu usmilenja pruti tim bogatim
savpye: *kaku teshku bódo ti bogati
v' krajèstvu boshje nóter shli*, (per S.
Markatu na 10. 23.) inu letè bešè-
de ta boshji Isvelizhar vezh ka-
ker enkrat v' ravnu taistimu navu-
ku povej. Ta vslakdani vides bi
nafs imèl previshati, de tu bó-
gastvu vezhi dejl fèrze spazhi,
inu is taistiga tu kèrshanstvu pre-
she.

shene; savolo tega tudi Jęsus Kri-
stus taištu timu tęrnju pęrgliha,
(per S. Matt. na 13. 22.) kateru to
boshjo belledo vmory, inu nero-
dovitno stury. Spremislimo li
eniga męstniga zhloveka, dokler
obene obilnosti nima; on se per
svojimu opravilu spodobnu pomu-
ja, on svojo dershyno kęrlhansku
visha, inu svoje otroke dobru go-
ri redy, on svęstu v' svojo farro
k' flúshbi boshji hodi, od tiga
premoshenja, kateru je Bóg nje-
mu dodęlil, on med te vboge vun-
dely, s' eno belledo, vse, kar se
dolshnóšt imęnuje, on na to nar-
bolshi, inu nar svęstejshi visho
ispolni. Nej se pak te okulistave
spreobernejo, nej postane on bo-
gat: o! kaku len on sazhne biti;
on sapre svojo dęlno hisho, on
pęle enu nedęlovnu shivlenje,
inu si ishe enu bol perloshnu pre-
bivalfhe; on olępsha taištu s' vse
forte drágimi rezhmy, on se ime-
nitnu oblazhi, de bi se od drúgih

raslózhil; on se le pomuja svoje
otroke villoku perpraviti, inu
imenitnu preskèrbèti, njegová
dèrshyna, katèro on od dne
do dne pogmira, bo popolno-
ma sapushena, inu on le sa
vessellami hodi; njegová my-
sa je s' prav isbránimi jedmy
obloshena, njemu tolkajn gori
grèj, de sa te vboge nizh neofta-
ne; on se framuje zèrku obis-
kvati, kir mèni, de se letu le sa
gmajn ludy spodobi, inu aku on
kje grèj, tudi tamkaj gleda, de
se njemu zhaft gody. Polej kaku
tu bogastvu spremeny, inu spazhi
eniga zhlovèka, katir, kaker ta
svejt govory, k' frèzhi pride; ta
obilnost je tu kerfhanstvu v' nje-
govimu férzu do konza sadush-
la, inu eniga kristiana v' eniga
ajda spremenila; on je taku de-
lezh prishal, de je taiste do-
brote, katere je od Bogá sadobil,
super samiga Boga obernil.

VII.

De pak edèn taku delezh pride, ravnu ny potreba, de bi se njegóvu premoshenje taku sló pogmiralu. Leta, ali uni dellovz, kateri more vřefkusi pridnu dellati, de svojo dershyno preshivvy, sedaj prav pametnu, inu kershansku shivy; leta, ali uni kmet, kateri se tordu trudi, inu enu řevnu shivlenje peře, Bogú svěstu flushi; kader se pak te okulistave enu majhinu spremene, inu letá dva k'vezhimu premoshenju prideta, nevidimo my dostikrat, de ona napihñena, inu preuřetna pořtaneta, inu sazhñeta veřfelje, igrashe, inu oshtarje lubiti, inu iskati? aku řta ona dva doma pěr svoji dershyni, řta ona puřtá, inu nejovólna; aku se v'zřrkvi snajdeta, řta bres andohti, inu toisto le samú sa tu obifheta, de bi ona sa bol brumna dershana bila, kaker drugi. Bójimo se tedaj tiga bogastva, kateru

teru nafs od Boga odpeluje, naspruti pak shtemajimo my nash dellovni stan, inu nashhe vboshtvu villoku, kateru nashhe hudu poshelenje nasaj dershy, inu sklenymo my is letiga, de nizh, kar je nestanovitniga, nesamore to frzho eniga serza, kateru je k'vezhnosti stvarjenu, sturiti, inu de tu pravu bogastvu tiga Kristiana ne obstoy v' tih spremeneozhkih rezheh, katere se na semli ushivajo, ampak v' taistih stanovitnih, katere so nam v'nebesnih perpravlene.

VIII.

Jesus Kristus je nash vuzhenik, od kateriga my te regelze nashiga dianja, inu nashiga sadershanja se vuzhiti moremo; on je ta isgled, po katerimu se my moremo per tih zhednostih, katere je on na sebi imel, vishati, inu le samu is njegoviga exempejna se imamo my vuzhiti, kaj imamo sa resnizhnu dobre rezhy der-

dershati. Kir smo my kristiani, tu je, jógri Jęsufa Kristufa, podajmo se tedaj v' fholo njegovo, inu tamkaj nash návuk ishimo; sakaj en kristian more svestu po stopnjah kristufovih hoditi; on se more taku rekózh v' ta stan, v' katerimu je Kristus bil, postaviti, inu te skrivnósti, katere je on ispólnil, naprejdellati; on ima te rane Jęsufa Kristufa nositi, inu se njegoviga terpljenja dejleşhniga sturiti; njegóvu shivljenje more timu shivljenju Jęsufa Kristufa podobnu biti. S' eno besedo po timu kir smo my kristiani, moremo my tudi taku se sadershati, kaker se je Kristus sadershal. On nam leto ja sam perporozhy, kir pravi: *Jest sim vam en isgled, ali exempel dal, de bi letu, kar sim jest sturil, tudi vy sturili.* (Per S. Joana 13.p.15.) My moremo tedaj terpeti, kaker je on terpel: letu nam S. Peter ta pervi med njegóvimi Apostelnami naprejpošta-

vi, rekozh: *Jesus Kristus je sa nafs terpel, inu je vam en isgled sapustil, de imate vy po niegovih stopnjah hoditi.* (1. lyft S. Petra na 2. p. 21.) My pak nimamo famu taku dellati, kaker je on dellal, inu terpeti, kaker je on terpel, ampak my moremo tudi obdvoje s' ravnu taistim perpravlenjam tiga serza sturiti, s' katerim je on letu sturil. S. Pavl nafs na letu spomni, rekozh: *Bodite v' ravnu taisti perpravi tiga serza, v' kateri je Kristus bil.* (na Filippensarje 2. p. 5.) tu fe pravi: *fodite od usiga taku, kaker je on fodil, lubite tu, kar je on lubil, shelite tu, kar je on shel, inu shtemajte vse taistu viffoku, kar je on viffoku shtemal.*

IX.

Vy ja dobru saftopite, h'zhimu nafs ta dolshnost, sa Kristusam hoditi, savešhe; inu kir vy vejste, de je on tu vboshtvu, tu ponišhanje, inu te teshave sa svojo

irbeshno vsel, vy tedaj is tiga lohku sklęnete, de vy kaker Kristiani imate tu vboshtvu timu bogastvu, inu tu ponishanje ti vifokosti naprejpostaviti, inu de vy morete bol goręzhe sheleę po timu vboshtvu, inu timu terplęnju, kaker po vesselju, inu perloshnimu shivlenju inęti; sakaj ti vudi eniga shivota, kaker S. Bernard pravi, morejo eno podobnost s' svojo glavo inęti; kaku spazhenu, inu nespodobnu bi bilu viditi, aku bi en vud, kateriga glava je s' ternam kronana, na mehkih roshah pozhival; tu se pravi, aku bi en Kristian, ali en vud tiga kristhaniga Odrefhenika enu mehku shivlenje pelal, inu svojim sheljami streęl? S. Pavl, kir pravi, de taisti, katere je Bóg lubil, so bli odlozheni njegovi podobi enaki postati, nafs vuzhy skus ravnu taiste bessęde, de tu nar majn golufivu snáminje nashiga isvolenja h' zhaisti Jęsusa Kristusa, je letu,
de

de my njemu v' timu ponishanju,
enaki postanemo. Po timu, kir-
tu isvolenje Jesufa Kristusa, ka-
ker edyniga Synu boshjiga, je ta
podoba tiga isvolenja tih Kristia-
nov k' boshjim otrokam, ne-
moremo my k' nashi zhasti po
drugi poti pridti kaker po ti, kate-
ro nam je leta prelubleni Syn bo-
shji pokasal, inu leta je ta pot ti-
ga vboshtva, te potrebe, inu tiga
terplenja: *Sakaj ny li potreba bilu,*
pravi on sam od sebe, de ima Kri-
stus terpeti, inu taku v' svojo zhast no-
ter jiti? (per S. Lukeshu na 24.26.)

X

Aku bi my vezhkrat Jesufa
Kristusa nashiga Gospoda, inu
Odrešhenika spremishluvali,
bi my na njemu try posebne
lastnosti vidili, katere sadobi-
ti se pomujati moremo. Mybi
vidili, de je Jesus Kristus vefs
gorezh bil sa to zhast boshjo, de
je on eno sylno shejo, inu grosnu

vrozhe shele po timu isvelizhanju tih dush imel, inu de je on skus zelu svoje shi vlenje eno prav veliko lubesen k' krishu, tu je, k' vboshtvu, k' ponishanju, inu terplenju imel; s' eno besedo, on je vse, kar tiga zhloveka more reshalti, prav vifoku obrajtal. Vsa ki pravi kristian kaker en vud letu boshje glave more leto pravo tiga ferza enukolku imeti, leta duh more v' njemu shiveti, on more po ti zhasti nebeskiga ozheta, po timu isvelizhanju svojih bratov, inu po timu krishu shive shele imeti; inu kateri koli to zhast, katera famimu Bogu flishi, sam sa se ishe, kateri koli tu isvelizhanje svojiga blishuiga neporajta, inu kateri koli se tiga vboshtva, tiga ponishanja, inu tih supernosti boy, leta se na ravnost timu duhu Jեսusa Kristusa superpostavi, inu tedaj on ny Jесusov Kristusov joger; sakaj ta veliki Apostel nafs vuzhy, *de tai-
sti,*

sti, kater nima duha Jęsusa Kristusa, k' Jęsusu Kristusu neslišhi. (na Rimlarje 8. p 9.) O! zhegav je pazhtaiſti, kater ny Jęsufov Kristufov, v' katerimu se vse reſnizhne dobrote po obilnoſti ſnajdejo? trepetajimo per tih miſlih! en taki ſa reſnyzo k' timu vajvodu tiga ſvejta ſliſhi, kater ſvoje jogre ſkus prasne zhaſty, ſkus golufivu perliſvanje, inu neſtanovitnu bogatſtvu flepy; ſakaj vse letu on njim oblubi, aku lih vſel lej ne da, inu dati neſamore, aku Bóg neperpuſti; tu pak ſe vezhkrat takim ludęm k' ſhtrafingi pergody.

XI.

Sakaj my eniga zhloveka, kateri je bogat, per ludęh v' zhaſti ſtoy, inu po ſvojih ſhelah ſhivy, ſa ſrezhniga derſhimo, pride od tot, kir my nobeniga praviga ſaſtopka od te prave trezhe tiga zhloveka nimamo. My nemilimo na tu, de taiſta

le famu v' Bógu, inu v'timu, kaj jim
 k' Bogu peče, obštoy, my imamo vsi
 vse nafhe misli, inu skerby le inu
 famu na tu prizheozhu shivlenje jih
 obernene, kir bi le na tu perhod-
 nu gledati imeli; namrezh my
 premalu premislimo, de kaker
 smo my nagi na ta svejt perfhli,
 taku bomo tudi taistiga sapustili, ne
 inu bres vsiga tiga v'semlo thli, im
 kar smo my s' veliko mujo vku- te
 pej sbirali, inu she s'vezhim stra- of
 ham varuvali. Ali more kaj bol ne
 perprostiga biti, kaker savolo Bo- sp
 ga, inu nafhiga Isvelizharja tu zh
 pomankanje taistih rezhy sedaj ne v
 prenesti, katere vender ta smert m
 zhes nafho volo odvsele bo? sa
 nevejmo my, de ti nar imenitni- k
 thi, inu nar bol bogati moshje h
 na sadno uro vse tu, kar so oni p
 v'ivojimu shivlenju possedli, inu p
 shtemali, ali kaj obrajtali, sgubiti j
 morejo? oni se taku rekozh per o
 svoji smerti od spanja isbude, inu s
 zelu njih pretezhenu shivlenje
 jim

ka jim kaker ene fanje naprejpride,
amo vsi bogati, pravi David, so spali,
y le inu kir so se isbudili, nisso nizh v' svo-
enje jih rokah najdili. 75. Psalm 6, v.

XII.

Ja ty velik Prerok! ti bogati
nenajdejo vezh ob zhasu svoje
smerti svoje bogastvu v' rokah,
temuzh najdejo ravnu letę rokę s'
ostudnimi pregręhami omadeshva-
ne, katere so oni per v' kup
spravljanju taistiga dopernefli. Ta
zhasty shelni zhlovek nenajde
vezh na svoji smertni posteli svojo
mogochnost, inu visokost, temuzh
sagleda na eni plati te strashne
krivize, h' katerim je njega tu
hudu poshelenje, iebe zhes druge
pousdigniti, perpravilu; na drugi
plati pak vidi, kaku pregręhnu
je on svoj vislok stan k' hudimu
obernil. Ta v' posvejtnu veselje
samihleni nenajde per svoji smer-
ti vezh taistu veselje, kateri-

mu se je on poprej zheš dal, ampak on najde enu veliku fhte vilu pregrešhiga djanja, skus kateru se dusha omadeshje, aku ta zhlovek timu veselju tiga mesfa bersdo spusty. Gorje vam tedaj vy bogatyni! kir ste valh trofht she prejeli, kateri pak bo s' valhim shivlenjam sginil: gorje vam, pravim jest, kir se sa srezhne fhtajete, de ste bogati, inu sa volo tiga veselja, kateru si vy per valhimu premoshenju domishlujete, na taisto srezho posabite, po kateri bi se vy nar bol pomujati imeli, inu katero popolnoma sgubite. Naspruti pak isvelizhani ste vby voshni! kateri se jokate, inu sanizhvanje, lakoto, inu vse druge nadloge tiga vbosh-tva prestati imate; sakaj boshje krajlevu je valhu. Vy se imate veselliti, kir sa vals je tu pravu bogastvu, tu stanovitnu veselje, ena obilnost bres mire, enu veselje bres konza,

inu

inu ena vezhna zhast v' nebesih
perpravlena : ja vy se imate
prav vesselliti , sakaj vash trofht
bo na vezhne zhalie terpel.

XIII.

Od tiga zhafsa , kadar je ta e-
vangelium rasglaffen bil , se je sa
eno terdno resnizo dershalu , de
ti vboshni so blishej nebeski-
ga krajlestva , kaker ti bogati.
Sa tiga volo so taistih , kateri so sa
svoje isvelizhanje v' resnizi sker-
beti otli , eni svojmu blagu zelu
odpovedali , inu taistiga se po-
polnoma obropali , kir so letu
sa en sadershik svojga naprej-
vsetja dershali ; inu eni aku so
taistu she obdershali , so tu
sturili , de bi perloshnost ime-
li , taistu skus zel zhafs svojga
shivlenja po zhalu sapustiti , inu
de bi oni she v'stanu bily , svoje
vsmilenje pruti tim vboshzam
skus vundelenje tiga premoshenja
ustaki dan skasati : inu na eno ta-

ko visho fo oni possedli tu blagu,
 ravnu kaker de bi oni taistu ne pos-
 sedli. Letu je ta pot, katero nafs
 je Jęsus Kristus vuzhil, k' ti nar-
 vezhi fręzhi priditi. Inu vfi svet-
 niki taku dobru te stare, kaker
 te nove postave fo tu prav sapo-
 padli, de se nebeřsa le skus sa-
 nizhvanje, inu tovrashenje tiga
 posemelskiga bogastva kupiti sa-
 morejo. Poslušhajmo zhes letu
 S. Bernarda, kater resnizhnu ka-
 ker en joger Jęsusa Kristusa go-
 vori. „Bogastvu, pravi on, zkast,
 „ inu drugi takujhni dobizhki, po ka-
 „ terih ta svejt s' velikimi shelami
 „ hrepeny, so sa mene resnizhne nad-
 „ loge, ali teshave, katere jest pre-
 „ nesti nesamorem: kar pak ta svejt
 „ sanizhuje, kaker ponishanje, vbosh-
 „ tvu, preganjanje, krish, inu ter-
 „ plenie, tu vse jest lubim, jest
 „ shelym tu, inu jest tu **is** zęliga
 „ serza rad gori vsamem.

XIV.

Kir tedaj so te supernosti, tu ponishanje, tu delovnu shivljenje, inu tu doliterenje tiga mefa svešte poti, katere nafs k' timu vezhnimu isvelizhanju pe- lejo: taku bi ja tudi imeli taisti, kateri so v' enimu niskimu stanu rojeni, kateri v' potrebi shive, inu ti, kateri sa svoj shivesh teshku dellati morejo, Bogu veliko hvalo dati, de je on njih v' en takufhen stan postavil, kateri je svet, inu ravnu koker ena arra, ali saštava ene frezhne vezhnosti: sakaj aku bi my v' bogastvu rojeni bily, bi morebiti my nebily sadofti mozhy nafhe ferze od taistiga odtergati: aku bi se my v' zhasti sneshli, bi morebiti neimeli sadofti ferza, inu mozhy se ponishati, ali timu napuhu, inu ti prevsetnosti se ubraniti: inu aku bi my premoshenje imeli nafhe shele ispolniti, bi my morebiti preflabi bily taistim se

odpovedati, inu nashe rasvudanu messu nasajdershati. My smo tedaj frezhni, moji lubesnivi bratzi! de nas je Bog v' en stan postavil, kateriga my prav po resnyzi eno krajlevo pot imenujemo, po kateri je sam Kristus hodil: my smo na ti poti, katero my morebiti nikoli radovolnu nebily sbrali, katera je pak vender ta edyna, inu potrebna pot; leta je taista voska, inu terda pot, katero jih taku malu ishe, inu najde, she majn pak zelu prehodi.

XV.

Premishlujmo na Jესufu Kristufu s' svetim Pavlam try rezhy, katere nam te dovshnosti eniga kristiana ozhitnu pokashejo. Leta Apostel pravi *pervizh* (k' Filipensarjam na 2. p. 6.) de je Jesus Kristus, aku lih je on v' svoji zhasi bil, inu enaku bitje, inu naturo s' svojim Ozhetam imel, vender to podobno, inu naturo eniga

ga

ga hlapza nase vsel, inu se zelu do smerti, ja do smerti tiga krisha ponishal. On je letu sturil, de bi on to veliko rano, katero nam je nasha prevsetnost vtisnila, sazēlil, inu tu vboshtvu skusenu taku globoku ponishanje vuzhil. *Drugizh* vy vejste, pravi on, kaku velika je bila ta dobrota nashiga Gospoda Jēsusa Kristusa, kateri, aku je lih bogat bil, je is lubesni pruti nam vboshen postal (2. pisan: h'korintarjam na 8. p. 9.) On je otl skus letu nash pregovoriti, de bi my tu bogastvu tudi sanizhvali. *Trzjtjizh* pravi ta Apostel: versimo nash ozhy na Kristusa, kater si je namestu eniga pokojniga, inu lohkiga shivlenja to smert tiga krisha isvolil (k' Hebrearjam na 12. p. 2.) On je letu sturil; de bi nashimu nagnenju pruti timu vefelju tiga ivejta taku rekozh en sadershik postavil. Ali kaku malu kristianov se snajde,

de, kateri po kristusovih stopyn-
jah hodijo, inu kateri se v' leti
rezhi taku skashejo, kaker se na
njegove jogre spodobi! kolku
se pozh vidi bogatih, kateri bi
radovolnu vboshni postali? kolku
se vidi imenitnih, inu mogozh-
nih tiga svejta, de bi svojo
zhaft, inu mogozhnost is lubes-
ni pruti timu ponishnimu Jesu-
su sapustili? ali sakaj jest tolku
imeti ozhem? taj je she veliku,
aku bi le ti vbogi svojo revshino
volnu prenesli, aku bi le ti vbo-
gi svojo potrebo, inu ti dellovni
te teshave svojiga stanu s'spodob-
no podloshnostjo pruti voli bosh-
ji prenesli, inu tim bogatim tiga
svejta sa volo njih zhafty, vislo-
kosti, inu leniga shivlenja nebi-
ly nevoshlivi.

XVI.

Po timu grehu, kateriga smo
my v' Adamu sturili, smo vsi k'
pokori obsojeni, inu to sodbo
je

je Bog takrat isrekl, kir je on
k' nashimu pervimu ozhetu, inu
v' njegovi perfhoni k' vsm sa njim
prideozhim otrokam taiste strash-
ne bellēde djal: *v' potu tvoigā obrasa*
bosh ti kruh igdl, dokler se v' parst
povernesh, is katire si usēt: (v' per-
vih bukvah Moysefovih na 3.p.19.)
ravnu kaker bi otl rezhi; ty bosh
tvoje shivlenje v' trudu, inu del-
lu dopernēfl, ty ne bosh vezh tu-
kaj na semli en paradish tige ves-
felja nefhil, inu le skus pokoro,
dellu, inu supernoſti bosh ty vſ-
milenje doſēgl, de bosh po tvoji
smerti v' nebeſhki paradish go-
ri vsēt. Leta fodba, katęra dvoj-
no ſhtrafingo v' febi sapopade,
namrezh tige terplęnja, inu te
smerti, vse ludy sadęne, na tako
visho, de nam je ravnu taku ma-
lu mogoſhe vsm teshavam ſe vog-
niti, kaker ti smerti odjiti:
enu, kaker tu drugu nam go-
tovu naprej ſtoy. Morebiti
pak vy tu nebote otli verjēti,
de

de je ravnu taku nemogozhe tim
supernostim, kaker ti smerti od-
jiti: vy vidite morebiti, de jih
vezh v'obilnosti shivy, de vse
forte vesselje vshivajo, inu de
njim nizh doli negre, kar njih frę-
zho sturiti samore. Vy bote
morebiti rekii, ali niso leti lud-
je eno skrivno visho sneshli,
vsm teshavam, teshkim dellam,
inu nadlogam odjiti, h' katerim,
kaker smo poprej flishali, bi ime-
li vsi ljudje obfojeni biti.

XVII.

Kratku malu nikar, lubesnivi
bratje! kratku malu nikar. Leta bo-
gatiz, kaker vy njega vidite, ne-
bo na obeno visho tim teshavam,
inu nadlogam odshl. On se po-
muja na vse forte vishe timu
boshjimu fklepu odjiti, inu te
nadloge od sebe odverniti, ali
letu k'vezhimu le do konza nje-
goviga shivlenja terpy: aku lih
je tudi refs, de nobeniga ny, ka-
te-

tim od- e jih vse de fre- pote lud- ni, am, im, me-
terri bi v' svojinu shivlenju tesha-
ve, inu supernosti ne imel. Bog,
kateri vezhnu shivy, njemu ne-
stury to gnado, de bi njega tu-
kaj ojstru dershal; on njemu pu-
sty v' shivlenju tu vesselje ushi-
vau, sa tu, kir je njemu sa to
dovgo vezhnost terplenje per-
pravil. Akumy tedaj terpeti mo-
remo ali tukaj na semli, ali tam-
kaj na vezhne zhasse, taku se
dershymo sa frezhne, de smo u-
boshni, de pod butaro nashiga
teshkiga della sdihujemo, inu v'
revah konz jemlemo: vsemino
gori letu kaker eno milost, ka-
tero nam Bog skashe, kir te vezh-
ne fhtrafinge perhodniga shivlen-
ja, katere smo my saflushili, v'
teshave, inu nadloge tiga svejta
spreoberne: inu objokajmo my
teiste, katere Bog s'tim zhasnim
blagam pred smertjo obylnu ob-
daruje, kir jih bo morebiti v'
kratkimu svojo strashno jeso, inu
ferd obzhutiti pustil.

XVIII.

Tu bogastvu ny tolku vrėdnu, kaker si vy morebiti domishlúje- te ; onu je nekaj taku máliga, de taištu Bóg vezhkrat svojim sóv- rashnikam podely, tim pravizh- nim pak, inu svojim priatėlam sti- skanje, supėrnošti, tesháve, nad- lóge, s'ene bellėdo, kar se more v'timu shivlenju revshina imen- vati, poshle. My imamo od tiga en lep isgled nad tim starim To- biasam : ta zhasly vrėdni starzhik je Bogú s' veliko svěstobo flushil, on je bres nehánja posleebne sna- minja te lubėsnii pruti svojemu blishnimu skásal, kir je on svoje blagú, ja zėlu svoje shivlenje sa- taištiga v' nevarnost postavil : inu vėnder je on v' svoji vilłoki sta- rosti ob svoj pogled, inu ob svoje premoshenje pershl, inu taku tu nar shpotlivishi sanizhuvanje pre- státi mogl. O moj Bóg ! kaku pozh ty objishefh letiga svěstiga flushabnika, kir vender veli- ke

ke grešnike v' obilnosti, v'
zhaſti, inu v' myru shiveti pu-
ſtyh? Paſluſhajmo te beſede ne
eniga zhloveka, temuzh eniga
Angela, kateri je k' letimu ſveti-
mu ſtarzhiku od Bogá poſlán bil,
inu je njemu te skrivne sklepe,
po katerih Bóg ſvoje flushabnike
viſha, raslozhil: *Kir ſi bil ty Bogú*
perjētn, pravi on k' njemu, *je*
bilu potrebnu tebe na skuſhnjo poſta-
viti ſkus nadlōge. (per Tobiasu na
12. p. 13.) on je otl ſkus letu re-
zhi: tvoje dobre dela ſo Bogú
dopadle, ſa tu je on tebi is ene
poſlebane gnade te grenkoſti, inu
supernoſti poſlal, de bi tebe sku-
ſhal, inu taku tebe eniga vezhi-
ga plazhila, inu zhaſty vředniga
ſturil, inu kir je on tebi na ſmert-
ni poſtili ſvojo miloſt ſkasati otl,
je on tebe ob zhaſlu tiga
shivlenja ozhiſtil.

XIX.

Ja v' reſnizi taku Bóg objiſhe
te-

teiste, katere on lúbi. Poglejmo le Jësusa Kristusa sazhetnika, inu dokonzhavza nashiga isvelizhanja; premislimo le, v' kaj sa enimu vboshtvu, inu frófhini je on v' betlemitarski shtalizi rojen bil; kaj sa enu revnu, inu teshavnu shivljenje je on pelal v' ti delovni hifhi eniga dellovza; inu kaj sa eno grenko, inu framotno smert je on sadnizh na krishu prestal? on je bil pak per vsmu timu taist prelubesnivi lyn, nad katerim je Bóg vse svoje dopadajenje imel. Ravnu taku se Bóg sadèrhy pruti tim vudami letiga boshjiga poglavárja; on jih na semli letimu moshu tih bolezhin podobne naredy, de bi on njih njegove zhafty v' nebeffih podobne storiti samogl. Samú sa tega volo nam Bóg odvsame, kaker en dobrotliv ozhe nekatere rezhy, katere my sa dobre shtemamo, inu nam druge poshle, katere ta sivejt sa hude porajta,

de

de b
vshi
S. P
na
uffa
mej
bi
oni
bi o
svoj
ru
krat
váli
nafs
shin
fty
nev
ne,
stur
stil
nje
ni

vbo

de bi nafs taku vrédne sturil njega vshiváti. Ali nedellajo, kaker S. Pavl sprizhúje, (k'hebrejarjam na 12. p. 7.) ti ozhetii tiga svejta uffaki dan ravnu taku? oni odvsa-mejo svojim otrokam taistu, kar bi njim samoglu shkodlivu biti; oni poshtrafajo taiste sa tu, de bi oni is njih ene vrédne erbizhe svojiga premoshenja sturili, kate-ru bodo oni vender le skus ta kratki zhafs svojga shivlenja vshi-váli. Nezhúdimó se tedaj, kader nafs nafh nebeshki ozhe v'revshini; inu v'potrebi shiveti pu-fty; on nam prav dobru ózhe; nevstrahimo se, kir nam revshi-ne, inu bolesni poshle; on tu stury, de bi nafs skus letu ozhi-stil, inu vrédne sturil, erbizhi njegoviga krajlestva, inu delesh-ni njegove zhafty biti.

XX.

Neshalujmo tedaj, aku smo vboshni, aku nafs je boshja pre-vid.

vidnost v' en reŕvni stan postavila; temuzh vse mimo si s'èrže, inu spomnimo se na bes'èdo našhiga Bogá, kateri enu neisrezhenu velikú plazhílu taístim oblúbi, kateri so brumni vboshizi, kateri velikú sdihujejo, kateri sedaj lákoto, sanizhuváñje, inu preganjanje t'èrpe. Ta stan takih keršhanskih vbóshzov je v' ozheh te v'ere v' rešnizi velik, inu vifok. Njim je shé sa naprej tu krajl'èstvu sa terdnu oblublenu, kateru nikoli nebo niehálu, inu sa tu imajo boshjo bes'èdo sa saštávo. Inu kir njim J'esus Kristus povej, de so s'èzhni, inu de bodo tu nebes'hku krajl'èstvu poss'èdli, fo oni, aku ozhy te v'ere na te p'èrhódne velike shlahtne rezhy obernejo, skus tu premishluvanje res'nizhnu shé s'èdaj, inu sa naprej s'èzhni. Ja rešnizhnu s'èzhni fo; sakaj oni imajo to s'èzho, de se tu t'èrpl'ènje J'esusa Kristusa v' njih kaker v' njega duhóvninu shivotu s'he-

sdej

sdej gody, inu se dokonzha. Oni so fręzhni shę sedaj, kir bodo na vękomaj fręzhni postáli. Inu kir taištu, kar oni vupajo, njim bol k'fęrzu gręj kaker taištu, kar oni tērpe, so oni v'svojmu stanu vessęli, oni imajo zelú vsmilenje s' taištimi ludmy, kateri v'njih obilnosti vse vessęlje tiga shivlenja vshivajo; na tako visho nafs ta vęra popolnoma spremęny, dokler ona stury, de my taištu, kar drugi sa hudu dershe, sa kaj dobriga sposnamo, inu nasprúti, kar drugi sa dobru imenujejo, kaker kaj hudiga savęrshe-mo.

XXI.

Ta pót, po kateri ta vboshni, inu dęlovni zhlovęk hodi, je fizer terda inu teshka, ali ona je kratka, inu nafs pele k'vezhnimu myru, inu k'isvelizhanju. Ta zęsta pak, katero ta bogati nastópi, je pęrjętna, inu lohka; ali ona je she bol kratka, dokler tu

rasvujsdanu shivlenje hitrejshi
 mine, inu pele k' vezhni nesrezhi,
 inu terplenju. Tu nafs vuzhy
 sam Jesus Kristus skus to pergli-
 ho tiga bogatiga moshá, inu tiga
 revniga Lázarusa, katero nam na
 tako visho naprejpostavi: *Ta bo-*
gati je umerl, inu on je bil pokopan v'
pekl. On je pak svoje ozhy gori us-
dignil, kader je bil v' terplenju, inu je
vidl od delezh Abrahama, inu Laza-
rusa v' njegovimu narozhju. Inu on
je upil, inu je ržkl: Ozhe Abraham,
usmili se zhes mene, inu poshli Laza-
rusa, de on pomozhi en konz svojiga per-
sta v' vodi, inu ohlady moj jesik, sakaj
jest grosovytnu terpym v' letem plemenu.
Abraham je pak djal: Syn pomisli, de
si tu dobru v' tvojim shivlenju preigl,
inu Lazarus tudi tu hudu: sdaj pak bo
leta potroshtan, ti pak terpysh: (per S.
Luk. na 16. p. 22. v.) Satorej pravi
 en flushabnik boshji sedajnih zhas-
 sov: Te okulstave, sa volo katirih
 je ta bogati pogublen bil, morejo
 taiste oftrashiti, katiri nizh terpeti
 nozh-

noz
 kat
 pe
 ku

bód
 sa
 njil
 se
 njil
 fhi
 de
 plé
 ter
 sdi
 let
 zar
 gig
 sed
 go
 jim
 tak
 fra
 poz
 kal

nozhjo; te uboge pak oveseliti,
kateri na vřimu pománkanje ter-
pe, inu teř shalofne, kateri veli-
ku preřtoje.

XXII.

Moji prelubesnivi bratje! ne-
bóдите nevořhlivi tim bogatim
sa volo njih veřelja, inu sa volo
njih obilnosti; sakaj njih veřelje
se bo v' eno veřhno shalof, inu
njih bogastvu v'to nar vezhi fro-
řhino spreménilu, na tako viřho,
de njim nebo ne ena fama ka-
pléza vode perpuřhena, po ka-
teři bodo is řeđe tiga pleména
sdiřvali. Premiflite veřhkrat
leteř trořhta polne beřeđe: *La-
zarus v' svořimu řivlenju ny nizh dru-
giga, kaker hudu preřel, sa tu bo on
sedaj potrořhtan.* Spomnite na tu
govorjenje Jeřusa Kristusa k' svo-
jim jogram, kateru je nekaterim
taku veřellu, drugim pak taku
řtrařhnu: *veřnizhnu, veřnizhnu vam
poveřm, vy se bote plakali, inu jo-
kali, ta řvejt pak se bo veřellil: vy*

bote shalostni, ali vasha shalost se bo v'vesselje spreobernila. (Per S. Joan. na 16. p. 20.) On je otl tolku rezhi: vy, kateri ste moji lubesni-vi jógri, vy bote fovse tozhili, ti drugi pak od tiga fvejta bodo v'vesselju plavali: ali potroshtani bodite, vafhe fovse bodo skoraj obrissane, vafshaka sa letu v'krajlestvu vafhiga Bogá enu vesselje breskonza: naspruti pak se bo vesselje tiga fvejta, kateru le en majhin zhafs terpy, v'kratki-mu v'tu strafhnu jokanje spremènilu, kateru nigdar ne bo nehalu. Meni se sdy, de ti bogati, pofvejtni ludje letu strafhnu spremènenje, kateru njim naprej stoy, shę sedaj sa naprej obzhutijo; od tód pride, de se smerti grosovitu boję, kir oni njo sa konz svojga vesselja, inu sa sazhek svojga terplenja dershe. Ta pravizhni vbóshiz pak, inu ta kershanski dellovz najde svoj trosht, kadar na smert misli; on shel-

shelly taiſto s'eno ſveto nepoter-
peſhlivoſtjo, inu njo s' veſſeljam
objame, dokler on na një taku re-
kozh ta mejnyk ſagleđa, per ka-
tęrmu ſe ima njegova reſvſhina
konzhati, inu njegova fręzha ſa-
zhęti.

XXIII.

Ta bogati je ſkus vſe ręzhy,
katęre on lubi, k' ſemli perveſan.
Tu ſo ſgol kętęne, ſkus katęre
bo on k' taiſti pęrkļenuen, na tako
viſho, de kir bi imel on njo poſ-
ſęſti, ona njega poſſęde, inu taku
rekózh na ſhtrikih ima. Satórej
je njemu ta ſmęrt, katęra njega
od vſih ręzhy s'lylo lózhi, fylnu
grenka: ali ta vbogi, katęri je
próſt od tih ſaveſ, vidi bres ſtra-
ha to ſmęrt ſe pęrbliſhati. Kaku
ſo pozh te miſli od te ſmęrti per
timu bogatimu, inu timu vbosh-
nimu naſpruti poſtavlene, kir ta
bogati po beſſędi tiga Iſvelizhar-
ja ſvoj troſht na tęmu ſvejtu naj-
de, ta vbogi pak na timu drugi-

mu svejtu zhaka. Sa tiga bogati-
ga je ona sylnu strafhna, dokler
ona njemu vse njegovu blagu,
inu sa vselej odvsame: sakaj ka-
ker pravi ta krajlevi prerok: ka-
dar bo ta bogati vmerl, nebo na
obeno visho svoje bogastvu s' saboj
usel, inu njegova zhast ne pojde s'
njim v' semlo. (v' 48. Psalm. 18.)
Timu vboshnimu pak je ona ze-
lu perjetna, kir ona njega sa
vselej od vsih nadlog reshi. Goto-
vu je, de en fleherni, pred smert-
jo, ali po smerti taku dobru pravizo
kaker milost boshjo obzhuti. Sakaj
Bog ne pusty tudi tu narmajnsi
inu nar bol nepopolnoma dobru
dellu bres plazhila, kateru ti hu-
dobni is eniga naturniga dobriga
nagnenja, kateru se she v' njih
snajde, sture: inu naspruti pak tu-
di on te narmajnsi grehe tih pra-
vizhnih poshtrafa, katere so oni
is naglosti skus te skushnave ali
tih vunajnih rezhy, ali tiga snó-
trajnega hudiga poshelenja pre-
ma-

magani dopernefli. Pozh sręzh-
ni so taisti, kateri ojstroft te pra-
vize boshje skus vólnu pretérplę-
nje eniga ręvniga, inu teshkiga
shivlenja tukaj obzhútijo: sakaj
oni nebodo v'vezhnosti drugiga,
kaker dobróte te milosti prejeli.
Nesręzha pak sa taiste, kateri so
shę v'tęmu shivlenju vse plazhi-
lu sa tu majhinu dobru prejeli,
kateru fo oni mórebiti sturili,
sakaj oni nimajo drugiga v'timu
pérhódnimu shivlenju dozhakati,
kaker martre, inu térplęnje sa
njih dopèrnefenih pregręh volo.

XXIV.

Bodite tedaj potrófhtani, moji
lubi bratje! v' vashimu vboshtvu,
inu vashih teshávah. *Vessellite se,*
je djál S. Pęter k' tim novu spre-
obèrnenim kristianam, *kir ste dei-*
lęshni tuga terplęnja Jezusa Kristusa,
de bote tudi ob zhassu tuga rasódenja
njegove zhasty se vessellili (is 1. písmá

S. Petra na 4. p. 13.) Ta zhas te
 fladkosti, inu tiga tróshita bo ja
 gotovu pershl. Zhakajte le s'
 potèrpeshlivostjo na ta zhas nje-
 góve milosti; inu vy bote samy
 sposnali, kaku resnizhne so te
 bessède tiga spokorjeniga krajla:
*Bóg nebo vselej na tiga vbogiga po-
 sabil, inu tu vupanje tih shalostnih
 nebo vzdnu prasnu. (9. psal. 19.)*
 En zhas bo pershl, inu tu bo
 ta zhas te smèti, kir bo Je-
 sus Kristus svoje fhaze, svoje
 fladkosti, inu svojo zhast taistim
 podejlil, kateri so njegoviga v-
 boshtva, njegoviga terpljenja, inu
 njegoviga ponishanja dejleshni bi-
 ly. S. Pavl, kateriga je Kristus
 sam v' letih resnizah podvuzhil,
 si je sa ress sa zhast, inu vesselje
 dèrshal, is lubesni pruti njemu
 kaj terpeti. *Jest se rasvesselim, pra-
 vi on, v' nadlogah, katere jest pre-
 stojim -- -- jest sim poln vesselja v' sredi
 tih teshav. (2. pissan: h' korintar-
 jam na 7. p. 4.)* Inu v' pissanju na

He-

Hebrearje govory on na tako vi-
sho k'njim, de se ozhytnu viditi sa-
more, de tudi ti pervi Kristiani
tu vbóshtvu niso sa kaj taku hu-
diga dèrshali: *vy ste s' vesseljam
gledali, kir se vam je vashe blagu prozh
odvsęlu, dokler vy ste vęjdili, de ima-
te bol imenitnu blagu, katęru nikoli ne-
bo konz vselu.* (k'Hebrearjam na 10.
p. 34.)

XXV.

Leti sveti jogri nashiga Odre-
fhenika so zelu mënili, de ta
gnáda, sa Jęsusa Kristusa terpęti,
nebo vřim sploh podejlana, inu
de je tu ena zelu polęębna gnada.
Sa volo tęga ravnu ta Apóstel k'
Filipensarjam na 1. p. 29. govory:
*Bog vam je to gnado dal, ne le samu,
de bi vy na Jęsusa Kristusa veruvali,
ampak tudi, de bi vy sa njega terpęli.*
Apóstelni niso tu le samu vuzhili,
ampak so tudi v' djanju skasáli.
Sakaj po timu, kir so bily na po-
velje tiga vikřhiga sbiralil'ha tih
Judov saframuvani, otepeni, so

oni, pravi tu popisvanje tiga jogerskiga djanja, s' vesselijam napolneni is tiga veľkiga sbiralijha prozh shly, kir so vrędni postali nezhasť sa Jęsusa Kristusa terpęti. (is Jógerskiga djanja na 5. p. 41.) Odvadimo se, tiga sanizhuvanja, kateru se vselej per vboshtvu snajde, taku fylnu se bati; dokler my nemoremo jógri kristufovi biti, aku my njegov krish ne nosimo, inu to framoto, katera je s'taitim sklenena, s'njim ne dejlimo. My smo ja she djali, de ta prava visokost eniga kristiana v' letimu obstoy, de je on podobn svojemu Jęsuu Kristulu. Sedaj kaj nafs pozh bol njemu podobne stury, kaker tu ponishanje, tu vboshtvu, inu tu terplęnje, aku fo le s'lubęsnio, pokors'hino, ponishnostjo, potęrpeshlivoftjo, inu v' enim od vsih posemliskih rezhy odlózhenjm fęrzam svesane; sakaj takushnu je bilu tu terplęnje Jęsu-

susa Kristusa. Jest vejm fizer, de on letu ne veljeva, de bi se vsi kristiani timu bogastvu skus ozhytnu sapushenje odpovedali; jest vejm, de tudi ti bogati bres tega, de bi taistu sapustili, isvelizhani postati samorejo, aku je le njih serze refnizhnu od taistiga odterganu: jest pak tudi vejm, de taisti is njegovih jogrov, inu vudov, kateri tu bogastvu ne lubijo, inu ne posedejo, so she bol podobni svojimu Mojstru, inu tudi she vezhi savešo s' svojo glavo imajo.

XXVI.

Premishlujte, jest vafš proffim, Jësusa Kristusa od fhtalze sem, v' kateri je bil rojen, noter do tih fhpotlivih gavg, na katerih je on vmèrl: od jáffelz noter do krisha; kaj bote pozh vidili? enu vednu delu, enu pomankanje vsih rezhy, katere tu shivlenje perloshnu sture, inu enu pregánjanje od vsih strany. Sna biti, de ste

niemu od svunaj podobni, de v'
 vboshtvu, v' teshavi, inu v'pre-
 ganjanju shivite: ali sraven tiga
 vezhkrat vafhe fèrže nìzh
 nima v'sebi takufhniga, kaker tu
 ferze Jęsufa Kristufa. Jęsus
 Kristus je bil v' svojmú taku te-
 shavninu stanu ti voli svojga o-
 zhęta popolnoma podvèrshen; inu
 vy, vy ste nepoterpeshlivi, inu
 nejovólni. Jęsus-Kristus je to ro-
 ko kúfhuil, katęra je njega te-
 pla; vy pak boshjo roko od
 vafš odrivate, katęra vafš lę tepe,
 de bi vafš samogla kronati. Jęsus
 Kristus je terpel v' duhu te poko-
 re sa pregręhe tih ludy, katęre
 je on radovolnu na se vsęl; inu
 vy, nameřtu de bi vafhu vbosh-
 tvu, inu vafhe nadlóge ti pravi-
 zi boshji k'enimu sadořtisturjenju
 sa vafhe lastne pregręhe gori óf-
 rali, stúrite taiřte k'pèrlóshnosti
 novih pregręh. Ny sadořti ter-
 pęti, vboshn, inu sanizhvan biti,
 aku niřmo tudi sraven v' fèrzu ta-
 ku

ku perpravleni, kaker je Jęsus
Kristus bil: my móremo, kaker
on, pokóro dęllati, vboshni biti,
inu tudi tu ferzę od tih posemli-
skih rezhy odtergati: sanizhva-
ni, inu sraven ponishni biti. Lę
taki vbogi so prijateli boshji, ki
so resnizhne podobe njegóviga
prelubesniviga synú.

XXVII.

Leti vbogi so na tako visho
podobe Jęsusa Kristusa, de on nam-
rezh ótzhe, de my vsakiga is-
njih, imamo sa eniga Kristusa der-
shati: dokler on oblúbi, vsako
dobroto, katera se bo njim skasa-
la, taku plazhati, ravnu kaker bi
se bila njemu sgodila: on njih k'
svojim sravenęrbizham stury. *Tu
nebęshku krajęstvu je vashu.* (per S.
Mat. na 25. 40.) Pravi on k' njim,
inu oni per njemu tolku samorejo,
de ti bogati nemorejo drugazh is-
velizhani postati, kaker lę na to
visho, aku so oni v' duhu vbógi,

inu prijateli tih vbogih. Satorej, Je-
sus Kristus te bogate per S. Luk.
na 16. p. 9. opomina, de si imajo te
vboge skus vundejlenje svojga bo-
gastva k' prijatelam sturiti, de bo-
do taku od njih v' tu vezhnu pre-
bivalshhe gori vsėti. Is letiga se vi-
di, de ti bogati tih vbogih bol, ka-
ker ti vbogi tih bogatih potrebuje-
jo; kir ti vbogi le taku delezh bres
tih bogatih nemorejo biti, kaker de
oni od njih to shpendijo tiga zhaf-
niga kratkiga shivlenja prejeti
morejo: ti bogati pak potrebujejo
tih vbogih, de bi enkrat v' nebes-
nih vezhnu shivėti samogli. O
moji bratje! kateri ste vboshni,
sposnajte vashe imenitnost, prev-
darite, kaj ste vy, inu kaj vy
samorete, inu nesaversite vashe
taku velike dobyzhke. Letu
vboshtvu, kateru je ravnu taku
vam samim, kaker tudi tim boga-
tim nuznu, bo en bogat studenz
vlih resnizhnih shazov, aku vy
taistu po kershansku preneffete.

fhtrafuje, skus eno zelo vezhnost
 terpeti mogl. Kaku frezhen pak
 ny naspruti ta brumni vbogi, katę-
 ri is ponishnostjo pruti voli boshji
 s'tim vflakdanjim kruham sa lu-
 bu vsame, katęriga on od svoiga
 nebęshkiga ozhęta, ali skus svoje
 dęllu, ali skus radodejlnost tih bo-
 gatih prejime; ta vbogi, katęri v'
 duhu te pokore tu pomankanje tai-
 stih rezhy prenesse, katęre Bóg nje-
 mu, aku so lih potrebne, vender
 doli vdari; inu katęri le po nebęs-
 fih shely, katęre njemu na eno
 visho shę flishijo, kir je nje-
 mu Bóg taiste tolkukrat, inu ta-
 ku terdnu oblubil? Tu vboshtvu
 ga stifka, nizh majn vender je
 on bogat na refnizhnih fhazih,
 katęre rija neisjęda, inu tudi
 tat nevkrade. On vej, kar S.
 Ambrósh pravi: *My nemoremo*
 „ nobeniga sa taku bogatiga dershati,
 „ kaker je en brumni vboshiz, katęri
 „ tu krajzstvuboshje possęde; sakaj tai-
 „ stule tim vbogim slishi. Aku njemu

pomanka na oblazhilu, se on s' Jęsufam Kristufam oblezhe, dokler se on s' njim sklęne, inu na shivotu tu doliterenje, v' sęrzu pak to podloshnost, inu to pokorfhino tiga lubesniviga Odrefhenika nōffi. Aku ima on pomankanje v' shpęndji, se on potrofhta s' savupanjem, de nebo na shpishi te dushe pomankanje terpel. On je dobru previshan, de se ta praviza k'timu zhastitlivimu shivlenju Jęsufa Kristufa le taku sadobiti samore, aku se on, kakęr Jęsus Kristus, boshji previdnosti is lubesni podvershe, inu taisto moli, inu na tako visho v' frędi tih teshav svoje shivlenje gori ofra. Njegovu savupanje je ta obluba boshja, njegova shpęndija boshja beslęda, on se shivy s'refnizo, inu njegova spisha je sam Bóg. Ravnu v' ti sastopnosti pravi ta prerok, de taistim, kateri se Bogá boje, nizh nemanka. (v' 33. Psalmu 10.)

10.) Kir oni to popolnomost tih
refnizhnih shazov possedejo, inu
kir se lohku rezhe, de je v'njih
boshje krajlestvu, dokler Bog
na eno popolnoma visho v'njih
dushah gospodvuje.

XXIX.

Ta bogati je pak v' enimu zelu
naspruti postavlenimu stanu. On
je v' sredi svojiga bogastva vboshn,
inu per vsi svoji obilnosti ima on
enu pomankanje na markatirih
rezheh. Tu bogastvu, kateru je
njemu pomagalu le njegove she-
le ispolniti, je sraven tudi v' nje-
mu neisrezhenu veliku drugiga
poshelenja obudilu, kateru nje-
ga sa stran taistih rezhy, kate-
re on nima, inu katere si vofhi,
vbogiga stury. Sa tiga volo pra-
vi ta krajlevi prerok: ti bogati
so v' sroshino padli, inu terpe
lakoto: taisti pak, kateri tiga Go-
spoda ishejo, nebodo na nobeni
rezhi pomankanje imeli. (v'

33. Psalmu 11.) Le samu ta kruh, kateri od nebes pride, samore tiga zhloveka, kateri je sa nebesa stvarjen, nasititi, inu le samu ta voda te gnade samore njegovo veliko shejo ogastiti, inu njegove shele ispolniti, taista voda, katere svirk se v' Bogu snajde, inu katera, aku se v' nashe ferze islije, k' studenzu tiga vezhniga shivlenja postane. Vsa nasha skerb, vse nashe pomujanje bo prasnu, aku nima Bogá sa svoj zill, inu konz. Ta prostor tiga zhloveshkiga ferzá je taku velik, de le sam Bog samore taistiga napolniti. S. Augushtin, kateri je svojo frezho v' usim timu, kar bi mogli sa njegovu truplu, inu sa njegovo dusho perjetniga biti, sastoju iskal, sposna pred Bogam, de bomo my smeraj v' nepokoju sa nasliga poshelenja volo, dokler my nebomo nas h myr v' Bogu nefhli; sakaj le sa njega smo my stvarjeni bily. Leta narvik.

vikfhi Dobrota ima letu poſſebni-
ga nad ſeboj, de my njo najdemo,
kaker hitru my toifto reſnizhnu
iſhemo; de my njo ſhe poſſede-
mo, kaker hitru my toifto s'ze-
lim ſerzam ſhelimo; inu de no-
bena rezh ny v'ſtanu, nam toifto
bres naſhiga pervolenja odvſeti.
Ali ne gody ſe taku s' drugimi
rezhmy: taiſte voſhiti ſhe ny
sadoſti, de bi taiſte sadobili, inu
kader ſmo jih lih s' veliko ſkerb-
jo, inu mujo doſegli, nam
ſnajo taiſte na mnogotero viſho
ali ſupet odvſete biti, ali pak
bres tega ſame od ſebe k' nizh
pridejo.

XXX.

Aku my s' enim kerſhauſkim
ozheſam tu vboshtvu, inu tu bo-
gaſtvu premifhluvati ozhimo,
taku bomo previshani, de tu ſhiv-
lenje eniga fromaka, inu dellov-
niga je veliku bol myrnu,
kaker pak tu ſhivlenje eniga bo-
gatiga kriſtiana. Jeſt ſaſtopim
eni-

eniga takiga fromaka, kateri ima
vero, inu kateri se majn te smer-
ti tiga trupla skus lakoto, kaker
te smerti te dushe skus greh boy;
sakaj veliku loshej je bres bogast-
va biti, inu to revshino preter-
peti, kaker pak taistu possesti, inu
k'dobrimu obrazhati. Et bogat
ima veliko mujo tu isvelizhanje
sadobiti; on more vednu fkerbeti,
de on tu, kar je potreba, od tiga,
reslozhi, kar le k'sloshnimu shiv-
lenju flushi : on more zhujezh
biti, de on timu poshelenju ti-
ga mella prevezh neperpusty,
de se na imenitno shpendijo, ali
na ofertne gvante nepoda. Inu
leu pomishluvanje, kaj se ima
sturiti, ali ne, ny le samu sylnu
nadleshnu, temuzh tudi vezhi dejl
per taistih dusnah, katere Bogá
ishejo, tefnobo te vejsty, inu te-
shave sa seboj pusty. Ta bogati
more she tudi zhes tu zhuti, kir se
ima vezh bati, de se njegovu ser-
ze k' timu bogastvu neperklene,
ali

ali de fe on per ti zhasti ne
prevsame, ali de on skus te per-
loshnosti tiga veselja, s' katerimi
je od vsih strany obdan, inu kate-
re fe zhes njega vse skusi vojsku-
jejo, v'kakushno smoto ne pade.
O! kaku teshku je pozh, de fe
en zhlovek v'frędi tolku svu-
najnih sovrasnikov vbrani, kate-
ri so s'tem snotrajnim, inu do-
mazhim sastopleni, tu je s'na-
fhim spazhenim poshelenjam, inu
hudobnim nagnenjam, s'katerim
vred fe zhes nafs vojskujejo.

XXXI.

Ta brumni fromak, inu ta ker-
shanski dellovni zhlovek sta od
vsih letęh skushnav popolnoma
prosta: sakaj ta fromak je permor-
ran svoj potrebnı shivesh per vs-
milenih ludeęn iskati, ta dellovni
zhlovek pak s'vso mozhjo dellati,
de si taistiga saflushi. Inu ny le-
tu en velik myr sa taistiga, ka-
teri svoje isvelizhanje sa lubu ima,
de

de je od tolku nevarnih, mogožh-
nih, inu vędnih sovrasnikov
prost? Ta vbogi, kateri je bres
odleęe s' dęllam obloshen, inu
kateriga truplu je popolnoma u-
trudenu, ima le eno samo rezh
sturiti, de se svojiga isvelizhanja
sagvisha: namrezh on ima le v'
timu stanu, v' kateriga je njega
Bóg postavil, radovolnu obstati,
inu perpravlen biti taku dovgu v'
taistimu obstati, dokler se nebo
Bogú polubilu njega vunspelati.
Ny potreba s' drugim dolitrenjam
se martrati, tudi ne svoj shi-
vot ojstru tepsti; njegov stan je
she bres tega sadofti terd, de on
taistiga le s' podloshnim, inu spo-
kornim duham prenesse, svoj po-
gled vezhkrat na Jęsusa Kristusa
vershe, inu svoje teshave s' ter-
plenjam letiga boshjiga Odrefhe-
nika sklęne, inu na tako visho k'
dolisbrisanju svojih lastnih pre-
gręh te britkosti te glave, inu ti-
ga vuda goriófruje.

XXXII.

Sakaj my moremo terpeti, ne
 le, kir smo vudji Jësusa Kristusa,
 kateri je nash isgled, ali kir smo
 zhloveki, kateri ne shive, de bi
 leni bily; ampak tudi, kir smo
 grešniki. Adamu je bilu po
 njegovimu padzu le na tako visho
 tu shivlenje pufhenu, de bi po-
 koro dellal, svojiga stvarnika po-
 tolashil, inu njegovi pravizi sa-
 dosti sturil. My smo otrozi tiga
 sadovsheniga ozheta, my smo nje-
 govo pregreho poerbali, my smo,
 kaker on, permorani pokoro della-
 ti, inu tu shivlenje, kateru nam
 je v' Jësusu Kristusu supet danu,
 v' taisti dopernefti. Leta dovsh-
 nost eniga kristiana enu spokornu,
 inu krishov polnu shivlenje pel-
 lati, je perloshnost dala tim zer-
 kovnim ozhakam taku govoriti:
 de tu shivlenie eniga kristiana, je
 tu shivlenje eniga krishaniga, enu
 vednu terplenje, ena dovga mar-
 tra, inu taku rekozh, ena smert;
 kir

kir enimu kristianu je le perpu-
fhenu sa nebeffa sdihvati; pruti
tim fladkostim, inu britkostim pak
tiga prizheozhiga shivlenja more
kaker mertuv biti. Jęsus Kristus
je skus zęlu svoje shivlenje po-
koro deľlal; leta Jęsus Kristus,
kateri je na svejt perfhl, nam to
pot pokasati, po kateri bi se my
supet mogli k' Bógu nasaj pover-
niti, od kateriga nafs je greh
odpelal. Njegovu terplenje se je
s'shivlenjam sazheľu, inu supet
s'shiv njam konzhalu. Inu my
fmo me obiti she ta vezhi dejl na-
fhiga shivlenja dopernefli, bres
tiga, de bi vejđili, de fmo taiřtu
le k' terplęnju prejęli, bres tiga,
de bi se spomnili, de se ima tai-
řtu le v' duhu, inu v' deľlah te
pokóre doperneřti.

XXXIII.

Prelubesnivi brat! kateri si v-
boshu, ty shivish v'dęllah te po-
kore, ali povej meni, řturish ty
le-

letu v'timú duhu, kateri je k'temu
 potrebn, de letu shivljenje eno
 pravo urédnost inu saflushenje
 pernefse? sakaj aku tu ny, vse tvo-
 je terplenje nebo tebi nizm poma-
 galu, inu namestu de bi tebe tvoji
 krishi, tvoj vbogi, inu dellovni stan
 od tvojih gréhov ozhistil, inu
 na tako visho vredniga sturil Bo-
 gá vshivati, se imash le ba-
 ti, de vse letu bi ne bilu shę tu-
 kaj na semli en sazhetih tiga pek-
 la, kateri nikoli nebo konz vsel.
 De si ty nejovolen, de se bosh-
 jim fklepam superstavish, tebi
 nizm nepomaga: ty sa tu nebofh
 nizm majn terpel, kir Bóg je vse-
 lej ta mozhnejshi, ali ty bosh
 sabstojn terpel, inu tu terplen-
 je tiga perhódniga shivljenja vę-
 zhi sturil, kir te teshave tiga
 prizheozhiga shivljenja k'svojmu
 pridu ne obernefh. Pojdi enu
 malu sam v'sebe, premisli bol na
 tanku svoje serze, isprashuj se,
 ali imash tiga duha te pokore,

si pozh ty snotraj v'tvojomu fèrzu
previshan, de ty to teshavo tìga
vboshtva, inu tìga dèlla po saflu-
shenju noffish? Ali se obrajtash sa
nevredniga vsih dobrot, katire
Bóg drugim dodejly, tebi pak doli
vdari? Se pozh ty hvaleshniga ska-
shesh ti milosti boshji, katèra te-
bi tu vezhnu terplenje v'te zhaf-
ne shtrafinge, katère ty prestati
moresh, spremeny? Si pozh ty
perpravlen she vezh, aku bi Bo-
gú dopadlu, terpeti, inu tu ne-
vsmilenu sadershanje tih bogatih
s' poterpeshlivoftjo prenesti? Si
pozh ty v' fèrzu perpravlen,
rajshi v'nadlogah, inu potrebah
konz vsèti, kaker v'tih narmajn-
shih rezheh tvoje dovshnosti pre-
lomiti? S' eno bessèdo, shivish
ty pozh bres godernanja zhes Bo-
gá bres nevoshlivofti pruti timu
blishnimu, inu bres nejovole v'
tvojih supernostih? Prelubesni-
vi bratèz! aku je tvoja dusha v'
enimu takimu stanu, si ty en spo-

korn, inu ty imash duha tiga do-
litren a, inu terpish po kerfhan-
sku na eno visho, katera je
eniga vuda Jesufa Kristufa vred-
na. K' tebi je on rekl: *Isveli-*
zhani ste vy vbogi, sakaj vajhu je tu
boshje krailestvu. Tebe tudi sa-
dene, kar je on k'tim bogatim od
tih vbogih djal: *Resnizhnu jest vam*
povzjm, kar bote vy enimu is letih mo-
jih narinnainshih bratzov sturili, tu ste
vy meni sturili. (per S. Math. na 25.
p. 40.) Inu sa refs kaj samore Je-
sufu Kristufu bol podobniga biti,
kaker en fromak, kateri ta krish,
kaker je on sturil, spokornu
nosli.

XXXIV.

O! kaku majhinu je vender
tu fhteviltu tih vbogih, inu tih
dellovnih ludy, katerim svoje
vboshtvu, inu svoje delu ta sad,
kaker bi imelu biti, perneffe.
Nejovola, iuu nevosfhlivost vse
spazhi; inu namestu de bi si ta-
ki ljudje skus froshino, skus ter-
plen-

plęnje, inu skus trud v' letimu shivlenju tu vezhnu isvelizhanje, s' katerim je Bóg take nadloge plazhati oblubil, kupili; si oni veliku vezh skoplejo eno globozhyno tih teshav; inu ta smert, katera bi njih od tih nadlog refhitimela, njih v' taiste na vezhne zhasse pogręsne. Leta vbogi, kater more bres tolku potrebnih rezhy shiveti, kaku bi on ne bil bogat pred Bógam, aku bi on pred nim odkritofęrzhnu sposnal, de se njemu vse letu po saflushenju gody? O kaku velik bi on ne bil pred Bogam, aku bi on te grosovitnosti, inu tu sanizhvanje tih bogatih ponishnu prenęffil! Aku bi le ta oflaben, inu ręvęn zhlovek previshan bil, de njegove pregręhe she vezhi fhtrafinge, kaker so letę, katerę on prestoy, saflushijo; bi on bil enu zhudu tim Angelam ravnu takrat, kader njega ludję fhpotlivu sapustę. En flęherni taki zhlovek bi bil per

vseh svojih teshavah fręzhni, kir bi
 Jęsus Kristus v' njemu bil, s' nim
 terpel, inu njemu skus pogoftu do-
 dejjenje svoje gnade ta jarm fladk,
 inu lohk narędil. Ravnu sa tu
 fe je David v' frędi svojih super-
 nofti Bogú hvalešhniga skasal; sa-
 kaj on pravi: *Tvoje potroshtanje je*
mojo duško s' veseljam napolnilu po ve-
likosti tih teshav moiga serza. (v'
 93. Psalmu 19. v.)

XXXV.

Popravimo, prelubesnivi brat-
 je! kar nafhi pokori fhe manka;
 fturimo si my nafhe teshave sa
 tu perhodnu shivljenje k' nuzu;
 gledajmo, de ne bomo na vęko-
 maj ręvni ostali, ampak de bomo
 s' eno kerfhansko smertjo nafh
 ręvni stan konzhal. Përblishuj-
 mo fe k' Jęsusu Kristufu, Kate-
 ri je ta vęliki spokornik letiga
 svejta, kateri je ta svirk du-
 ha tiga dolitrenja, kateri je ta
 vai voda, ta isgled, inu ta poglavar
 tih

tih vbogih, inu tih spokornikov. Ofrajmo njemu gori vse, kar se nam superniga pergody, ja tudi to smert. En s' veliku otrok obloshen dellovni zhlovek, kateri si s' vedno mujo, inu trudam ta potrebni kruhk saflushiti more, se snajde v' nevarnosti te nar vezhi revfhine, inu potrebe, aku bi Bog njega s' eno dovgo bolesnjo obikal. O! de bi on pozh she sedaj svoje serze perpravil; o! de bi se she sedaj v' sim supernostim, katere bi se njemu pergoditi samogle, aku lih morebiti se nikoli nebo do pergodile, v' serzu podvergl! Vsemimo rajshi vse teshave she sa naprej radovolnu gori po exempelnu Jեսusa Kristusa, tudi to smert, naj she zhes nafs pride, na kaj sa eno visho, ali kier she otzhe; sakaj morebiti bomo my v' vboshtvu, inu v' revfhini nafhe shivlenje konzhal, morebiti v' enimu shpitalu, inu morebiti je she ta zhafs blisu. Leta smert,

naj she bo, kaker otzhe, bo vafhe odreshenje, inu fhe le sazhetik vafhiga shivlenja. Kar vafis antizhe, fe samore v' refnizi ta fvejt ena dushella tih vmirajozhih imenuvati, kir tu shivlenje taiftih, kateri terpe, je veliku vezh ena vedna smert, kaker enu shivlenje; k'shivlenju pridete vy fhe le na ti smertni posteli, fhe le od taiste greste vy k' ti fręzhni vezhnofti.

XXXVI.

Kaj imate vy tedaj per vafhimu vboshtvu fhe fturiti? Zelnizh drugiga, kaker de fe ti milofti nebeshkiga ozheta zhes dafte, vse vafhe teshave v'njegovu narozhje poloshite, vse vafhu savupanje na njegovo dobroto, katera nobeniga nesavershe, postavite, inu tu krajlestvu boshje, inu njegovo pravizo ishete, tu je, njegovo gnado, skus katero on v'nafis gospodvuje, inu nafs
pra-

pravizhne stury ; sakaj vy ste she
previshani, de se v' Bogu tudi vse
tu drugu najde. *Taisti pak, katę-*
ri bogastvu ishejo (pravi S. Pavl) pa-
dejo v' skushnavo, v' shtrike tige hudi-
zha, inu v' veliku nepotrębnih, inu
shkodlivih shela, katęre tige zhlove-
ka v' pogublenje vershejo. (v' pervimu
pissanju k' Timotevsu na 6. p.
9.) Inu kaker ti bogati v' pogub-
lenje padejo, aku na svoje bo-
gastvu tu serze perveshejo, ta-
ku se tudi ti vbogi pogube, aku
tu zhafnu blagu fylnu shele;
inu kir oni po timu golufivimu
bogastvu, katęru morebiti nikoli
dofęgli nebodo, prevezh hrepe-
ne, oni Bogá, inu vse resnizhne
shaze sgube, katire bi bily loh-
ku na vekomaj vshivali. Del-
lajmo v' timu stanu, v' katęri-
ga nas je Bóg postavil; ne oppu-
stimo nizh, de bomo na eno pra-
vizhno visho nash potrební shi-
vesh sadobili; vupajmo, de bo
Bóg nash pomujanje bogatu po-
sheg-

shęgnal; inu napolnymo nashe
 fęrza s' taistim zelu lepim navu-
 kam, kateriga je Tobias svojmu
 synu dal: *Moj syn! nizh se neboj.*
My smo sizer vboshni, ali my bomo
velike jhaze vshivali, aku se bomo my
Bogábali, vfiga gręha se varuvali, inu
dobre dęlla dopernajhali. (Tobias na
 4. p. 23.) Ta svęti starzhik je do-
 bru vejdl, de ti svęti boshji flu-
 shabniki so obylnu bogati, sakaj
 sraven tige, de Bóg njih dushe s'
 svojo gnado, inu svojimi darova-
 mi obloshi, bodo njim v'nebeęlih
 neismirjeni shazi perpravleni.

XXXVII.

S. Jakob otzhe, de en poni-
 shni kristian, tu je, en taki, ka-
 ter je vboshen, inu pred ozhmy
 tige svejtá sanizhvan, ima svojo
 zhast v' svojmu vboshtvu postavi-
 ti, kaker v'eni resnizhni vislo-
 kosti; sakaj letu je pred Bógam
 tu vboshtvu.

Nizh nemore taku visfoku biti, kaker boshje vboshtvu. Kate-ri so vbogi, kaker je Jęsus bil, inu svoje vboshtvu s' spokornim fęrzam, s' lubęsnijo, inu s' poter- peshlivoftjo prenelfo, bodo tudi njegove visfokofti, inu njegoviga bogaftva dejlefhni.

Na te vboge ima Bóg svoje o- zhy obernene, kater, kaker pra- vi David (v' 10. Pſal. 5.) s'enim miloftlivim, inu lubesnivim o- blizhjam na taifte na semli ględa, kateri so refnizhnu vbogi. On jih s'svojimi gnadami bogate stu- ry, on jim rasodęne svoje refni- ze, inu jih visha s'svojim du- ham.

Bóg vflifhi to molitu tih vbo- gih, pravi ravnu ta prerok, (v' 68. Pſal. 34.) Oni so ravnu tu v' zęrkvi na semli, kar so svet- niki v' nebeſſih, katere Bóg vse- lej vflifhi. En ponishen, inu poterpeshliv vboshz je en fyl- nu mozhu pomozhnyk per Jęsu-

fu Kristufu, kater se sam vezh-
krat v' tih Psalmih sa eniga
berazha, inu sa eniga vboshza
imenuje.

Jesús Kristus je eno posebno
srezho tim vbogim, kateri lakoto
terpe, oblubil, (per S. Lukeshu
na 6. p. 21.) namrezh de bodo po-
polnoma nasiteni v' nebesih. Aku
bi my enu majhinu vere imeli,
bi se my tiga pomankanja
tih k' shivlenju potrebnih rezhy
slo nebali, kir Bóg taistu taku
obylnu plazhuje.

Le taist, kater je resnizhnu
vboshen, samore od sebe rezhi:
Gospod me visha, inu redy. (v'
22. Psalmu 1.) On postavi
svoje zelu savupanje na Bogá,
on veriye, de le samu njega po-
trebuje, on otzhe le njemu fli-
shati, le skus njega shiveti. On
vej, de je Bóg njegov ozhe, inu
tu je njemu sadošti.

Ta vbogi nebo vupanje sgubil,
dokler se bo spomnil, de je Je-
sus

sus Kristus svoji zerkvi try kruhe, katere ona svojim otrokam lomi, sapustil; njegovo besedo, katere se more poslušhati; njegovu telu, kateru se more prejeti; inu njegoviga duha, sa kateriga se more profiti. Inu aku bi lih ta kruh te besede, ali tudi tiga telessa Jեսusa Kristusa imel pomankati, vender na kruhu njegoviga duha taistim, kateri od vere shive, nikoli nebo pomankalu.

XXXVIII.

Tu popolnoma vboshtvu, kateru nas ob vse blagu perpravi, nam more tudi te shele po taistimu is nashih serz odvseti. Kateri taku shive, de nimajo blaga, inu tudi taistu ne poshele, so pravi vbogi boshji. Naspruti pak taisti, kateri sizer nize blaga ne possedejo, vender pak v' svojih serzah taistu poshele, so vbogi tiga hudizha.

Is tih vbogih se vidi ta gnada, ta brumnost, inu tu shivljenje Jēsusfa Kristufa vunsvetiti, ali le is taistih vbogih, kateri so ponishni, krotki, inu poterpeshlivi, kateri Bogú, inu njegovimu višhanju popolnoma podversheni shive.

En flushabnik boshji pravi: de se malu bogatih snajde, kateri, aku lih v'gnadi boshji vmerjo, bi tim vyzam odshli; naspruti pak ta vezhi dejl tih vbogih, kateri so Bogú podversheni, inu v'svojmu vboshtvu bres nejovole shiveli, is terplenja letiga shivlenja sdajzi v'ta vezhni paradish notergrej. Bóg le eno samo rezh od tiga vbogiga shely; katera v'tim stoy, de on tu dellu svojih rók, inu svojiga stanú v'duhu tiga vboshtva naprej della; tu je; de on te teshave, tu dellu, inu te nadloshnosti svojiga stanú poterpeshlivu, inu spokornu prenelle.

Ta bogati nebo isvelizhan, aku on veliku dell te lubesni ne stury: ta vbogi bo pak svoje isvelizhanje dosegl, aku Bogá pred ozhmy ima, inu is lubesni pruti Bógu svojo revshino terpy. K' timu se more perstaviti, de ta stan letiga froshniga je s' tim majn nevarn, kir je pred napuham dobru obvaruvan, kater se per tih dellah te lubesni, katere ti bogati sture, le prevelikokrat snajde.

Per timu vbogimu ny nizeh, kar bi njegovimu isvelizhanju napóti bilu, sa tu je pak on tudi vezhi shtrafinge vredn, aku se on poguby. Ta bogati naspruti imá velike sadershike tu isvelizhanje dosezhi, inu ravnu sa tu, kaker Kristus sam pravi, je enu zhudu, aku on svojo dusho od pogublenja reshí.

Aku my bogati biti ozhmo, negledajmo na tu bogastvu, kateru se en zelu kratk zhafs

vshiva, ampak pomujajmo se veliku vezh taistu dofęzhi, kateru bomo na vezhne zhaffe vshivati sámogli. Tu bomo pak nar loshej dofęgli, aku nafhe vboshtvu po kerfhansku prenessemo.

XXXIX.

Morebiti bodo nekatiri vbogi męnili, de oni nimajo tolku pomozhi pred rokami tu isvelizhanje dofęzhi, kaker ti bogati; kir oni nizm nimajo, de bi sámogli vbogejmę dati, kar je vender Jęsus Kristus taku posleebnu perporozhil, kar ima mózh, gręhe dolisbriffati, inu je tu nar dopadlivishi dęllu pred Bógam. Morebiti bo leta misl per nekaterih en isgovor, s' katerim svoje hudu poshelenje sakrivajo, inu męnijo, de je perpushenu tu bogastvu sheleti. Ali oni se golufajo; sakaj Bóg ja ne tęrja raitingo od tiga, kar nam ny isrozhil, on notzhe, de bi taisti, katerim zhaf-

niga

niga blaga ny dodejlil, almoshno
dajali; ampak on otzhe, de bi
si ti bogati skus to dobrotlivo
lubeshu, katiro piuti tim vbogim
skashejo, ti vbogi pak skus po-
terpeshlivoft, inu ponishanje s'
katerim oni ta potrebnii kruhk
per tih bogatih ishejo, nebes-
sa saflushili. Per vfinu timu
vender tudi samorejo ti vbogi
eno duhovno almoshno dati;
kar je timu blishnimu tu narpo-
trebnishi, inu Bogu nar perjetni-
shi; k'timu je njih stan bol per-
pravn kaker ta stan tih bogatih.
Ti navuki eniga bogatiga, kate-
ri, kaker se sdy, nima nizh pre-
stati, nebodo kaj obrajtani. On
more v'svojo moshno sezhi, inu
skus svojo darotlivoft ti revshini,
inu nadlogi tiga vbogiga k'po-
mozhi priditi. Ali ta vbogi, ka-
tiri sam terpy, inu svojga brata
vezh skus svoje sadershanje, ka-
ker s'besledami k'poterpeshlivofti
opomina, katiri njemu pred o-
zhy

zhy postavi, kaj sa ene neisre-
zhene shaze v' perhodnimu, inu
kaj sa ene obylne troshte v'timu
prizheozhimu shivlenju vsi taisti
dozhakati imajo, katiri sedaj jó-
kajo, inu pomankanje terpe, aku
le v'duhu te pokóre s'ponishnost-
jo, inu s'lubesnjo terpe. Leta
vbogi nar bol svojga brata pre-
visha, on njega gvishnu omezhy,
inu k'dobrimu perpeie.

XL.

Jest she vezh rezhem: ta vbo-
gi, kaitri je vsmilen, vezh da,
kaker ta bogati, katiri bi bres
snotrajne lubesni, inu vsmilenja,
jest nevejn, kolku, dal. Ne ta-
ku, kaker de bi ta almoshna ti-
ga vbogiga to potrebo tiga blish-
niga bol pomajns'hala, kaker ta
almoshna tiga bogatiga; temuzh
kir tu, kar ta vbogi da, je
samu na sebi veliku vezh vrednu,
kaker ta dar tiga bogatiga.,, Vezh-
,, krat se da almoshna ne is vsmi-
,, len-

„ lenja, pravi S. Gregor Papesh,
„ ne is lubzsi, ampak le samu sa tu,
„ kir se denar ima. Aku my nashe
„ blagu rasdejlimo, samu tu damo,
„ kar je svunaj nafs, aku smo pak
„ vsmileni, inu s' s'ousami najhik
„ bratzov tudi nashe sovse sklennemo.
„ damo my to nar shlahtnejshi
„ rezh, katero imamo, namrezh na-
„ she serzq. Taku je tedaj tu usmi-
„ lenje, s' katerim my almoshno da-
„ mo, en vezhi dar, kaker ta al-
„ moshna sama na sebi, kir taisti,
„ kateri enu taku milostlivu serzq ima,
„ svojmu blishnimu vse podejly, kar
„ samore, inu vender sraven tiga
„ mzni, de ny nizh dal. “ Tu vam
ja more sadofti biti, moji bratje!
de samorete, inu de ste dovshni
po vashimu stanu almoshno dati,
inu de vash fhaz se nikoli ne
smajnfha; kir naspruti te skryne
tih bogatih se isprasuijo. Per-
stopite vashimu blishnimu na vse
vishe, katire so v' vashi mozhi;
imejte vsmilenje s' njegovimi
nad-

nadlogami, flushite njemu, kar samorete, pervoshite njemu vso pomozh, katiro samy dodejliti ne samorete, proffite Bogá, profsite te bogate sa tu, inu bodite sagvishani, de vy vezh daste, kaker pak en taki bogatiz, katiro fizer svojo moshno odpre, ne pak svoje ferze.

Prelubesnivi bratje! Nashe vupanje sa vaf bo terdnu: kir my vejmo, de, kaker ste vy tovarshi tuga terpljenja, taku bote tudi tuga trojhta. (2. Lyft S. Pavla na Korynt, v' 1. p. 7. v.)

120

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000001446

